

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci navrhovateľa: Š., bytom M., proti odporkyne: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ulica 29. augusta č. 8, Bratislava, o úrazovú rentu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2009, č.k. 3 Sp/19/2008-57, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2009 č.k. 3 Sp/19/2008-57, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil rozhodnutie odporkyne z 13. februára 2008 č. 222-802/2008, ktorým vyslovila, že podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 461/2003 Z.z.“) navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu v súvislosti s poškodením zdravia v dôsledku pracovného úrazu z 27.2.1976.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že došlo k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 27.2.1976, preto mu nárok na priznanie úrazovej renty podľa § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. nevznikol. Lekárske nálezy dokumentujú degeneratívne zmeny na pohybovom ústrojenstve, ischemické zmeny na srdcových tepnách sú všeobecného charakteru. Pretrvávajúce ťažkosti u navrhovateľa sú z dôvodu invalidizujúceho ochorenia úplavice cukrovej v štádiu závažných komplikácií. Ani následná resekcia pre benígny nádor nemá žiadnu súvislosť s pracovným úrazom 7. rebra vľavo. Preto posudkoví lekári ani neurčovali mieru pracovnej schopnosti pre úrazovú rentu.

Proti tomuto rozsudku podal včas navrhovateľ odvolanie, ktoré na výzvu súdu doplnil. V odôvodnení poukázal na pracovný úraz, ktorý bol zaznamenaný 27.2.1976 a na resekciu 7. rebra vľavo pre benígny nádor histologicky verifikovaný z 30.1.1986, ktorý nevznikol z úrazu. Neskôr po operácii v apríli 1986 mu bola zistená aj cukrovka. Pre zdravotné problémy bol preradený na ľahšiu prácu. Za invalidného dôchodcu bol uznaný neskôr v roku 2001. S tvrdením posudkových lekárov, že všetky zdravotné problémy sú z cukrovky, nesúhlasí. Pre pracovný úraz tak bol finančne a zdravotne veľmi poškodený.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo. O odvolaní rozhodol bez pojednávania (§ 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§250i ods. 1 OSP).

Súd prvého stupňa postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP preskúmal zákonnosť rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľ podľa § 88 zsp nemá nárok na úrazovú rentu.

Z podkladov spisu je zrejmé, že navrhovateľ sa žiadosťou zo dňa 7. novembra 2007 domáhal priznania úrazovej renty na základe pracovného úrazu, ktorý utrpel 27. februára 1976. Na základe žiadosti o úrazovú rentu posúdili posudkoví lekári zdravotný stav navrhovateľa tak pred vydaním rozhodnutia, ako aj po podaní opravného prostriedku. Mieru pracovnej schopnosti pre úrazovú rentu neurčili z dôvodu, u posudzovaného navrhovateľa nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 27.2.1972.

Predmetom sporu medzi navrhovateľom a odporkyňou je, či navrhovateľ má nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zák. č. 461/2003 Z.z. v dôsledku pracovného úrazu z 27. februára 1976 podľa § 88 zák. č. 461/2003 Z.z..

Podľa § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Z administratívneho spisu vyplýva, že uvedené rozhodnutie je prvým rozhodnutím odporkyne vo veci úrazovej renty. V administratívnom spise sa okrem uvedeného rozhodnutia nachádza uznesenie Okresného súdu v Rožňave č.k. 4C 482/87-24 z 19.11.1987, ktorým súd schválil súdny zmier tak, že V., podnikové riaditeľstvo K. sa zaviazalo zaplatiť navrhovateľovi za stratu na zárobku za dobu od 1.7.1986 do 30. 4. 1987 sumu

5 192 Kčs. Ku dňu 31.12.2003 poškodenému navrhovateľovi nevznikla strata na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a ani o ňu nepožiadal. Od 18.6.2001 bol navrhovateľovi podľa § 29 ods. 1 písm. a) zák. č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení priznaný invalidný dôchodok pre cukrovku so závažnými chronickými komplikáciami. Navrhovateľ o priznanie úrazovej renty požiadal dňa 7.11.2007 z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu.

Skutočnosť, že navrhovateľ utrpel 27.2.1972 pracovný úraz, nebola medzi účastníkmi tohto konania sporná.

Za účelom posúdenia opodstatnenosti navrhovateľom uplatneného nároku bol zo strany odporkyne zachovaný zákonný postup, keď pre svoje rozhodnutie zabezpečila odborný lekársky posudok s určením miery poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľa.

Posudkoví lekári sociálneho poistenia, ktorí vyhotovovali posudky tak pred vydaním preskúmaného rozhodnutia odporkyňou, ako aj po podaní opravného prostriedku, dospeli k zhodnému záveru, že nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu posudzovaného navrhovateľa v súvislosti s pracovným úrazom zo dňa 27.2.1972. Preto mieru pracovnej schopnosti pre úrazovú rentu neurčili.

Na základe uvedených skutočností aj podľa názoru odvolacieho súdu možno jednoznačne konštatovať, že navrhovateľ vzhľadom na svoj zdravotný stav nespĺnil zákonnú podmienku pre priznanie úrazovej renty v zmysle § 88 ods. 1 zsp. V posudzovanej veci je nespornou skutočnosť, že zdravotné ťažkosti, ktoré v roku 1986 u navrhovateľa vyvolali operačný zákrok a práceneschopnosť, boli v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z 27.2.1976, resp. boli jeho neskorším následkom. Podľa odborného stanoviska z 23.9.1987 MUDr. J. z R., úraz z roku 1976 ani operácia v roku 1986 neznižili celkovú práceneschopnosť navrhovateľa. Za invalidného dôchodcu bol navrhovateľ uznaný až od 18.6.2001. Námietku navrhovateľa, že pri zdravotných problémoch súvisiacich s pracovným úrazom bol preradený na menej platenú prácu, podľa názoru odvolacieho súdu nebolo možné zohľadniť. Ako to vyplýva z už vyššie uvádzaného odborného posudku chirurga MUDr. J., práce, ktoré vykonával od roku 1986, t.j. technik a vodič Avie, boli vzhľadom na jeho celkový zdravotný stav vhodné.

Skutočnosti, ktoré spochybňovali správnosť skutkových zistení a právne závery krajského súdu, v odvolacom konaní zistené neboli. Odvolací súd preto podľa § 219 OSP v spojení s § 246c prvej vety OSP rozsudok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 OSP tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Účastníkom konania ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni v ňom trovy konania nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. apríla 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková